

ned til en Stenograf, og hvor der i Almindelighed ikke er den Opmærksomhed for Talerne, som der vilde være, hvis vi havde Talerstol. Jeg har ikke saa sjældent hørt Folk fra Provinserne, der var kommet her ind for at overvære Forhandlingerne, sige: Det er dog et underligt Ting, dette Folketing, det er en underlig Mangel paa Opmærksomhed, der hersker. Vi kan alle bebrejde os, at vi er tilbøjelige til at gaa omkring, til at sidde i Smaagrupper og snakke. Der er en Jævnhed over vor Optræden, en Jævnhed i Ordets daarlige Forstand, en Mangel paa Respekt, som ikke er af det gode. Jeg bebrejder mig det selv, jeg undtager ikke nogen, vi kan alle gribe i vor egen Barm. Folk, der kommer her ind fra Landet, og som har gaaet der ude med meget ophøjede Forestillinger om Folketinget, dets Stilling og Værdighed, vender tilbage med meget forringede Forestillinger derom, det er sikkert nok. Det skyldes bl. a. den Maade, hvorpaa der tales. Man kan ikke høre, hvad der siges. Medlemmerne gaar frem og tilbage i Melleumrummet mellem Bordene og Tilhørerlogen, gaar hen og taler med Venner og Bekendte i Tilhørerlojerne, saa Folk paa Tilhørerpladserne klager over, at de simpelt hen ikke kan følge Forhandlingerne, og synes, at det danske Folketing er den mest uopmærksomme Forsamling i hele Verden; jeg tror ikke, de har saa meget Uret deri.

Alt dette kan naturligvis ikke ændres ved denne lille Reform, men den er et Skridt i den rigtige Retning, og jeg vil derfor meget anbefale dens Gennemførelse.

Slengerik: Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) har taget fejl af, hvad jeg sagde; det kan godt være, at jeg har udtrykt mig mindre klart. Det, jeg vilde sige, var, at det højner ikke Tingets Værdighed at faa Uvederhæftigheden sat op paa en Talerstol.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem siger, at jeg har talt ved adskillige Møder rundt omkring i Landet. Det ærede Medlem sagde saa, at jeg gaar ikke af Vejen for at komme op paa en Talerstol. Nej, hvis Forsamlingen er saa stor, at jeg mener, at jeg vanskeligt kan høres uden at komme op paa en Talerstol, staar jeg gerne op paa en Talerstol, thi det for mig vigtigste, naar jeg staar overfor en Forsamling, er, at den kan høre mig, men der er adskillige i denne Sal baade af politiske Meningsfæller og ogsaa af Modstandere, som vil vide, at naar jeg er til Stede

ved et Møde, som ikke er større, end at Forsamlingen kan høre mig, uden at jeg kommer op paa en Talerstol, saa beder jeg altid om Dirigentens eller Forsamlingens Tilladelse til at staa paa Jorden eller paa Gulvet, thi jeg holder ikke af at staa paa en Talerstol, jeg holder ikke af at komme højere til Vejrs end højst nødvendigt.

Det ærede Medlem (Borgbjerg) sagde, at man her i Tinget ofte viste Uopmærksomhed mod Taleren. Ja, men det vil man sikkert ogsaa gøre, naar Taleren bliver sat op paa en Talerstol. Tror det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds f. Eks., at hans Kontrapart fra forleden Dag, den Mand, som mente, at Talepligten fulgte med Taleretten, vil blive hørt med større Opmærksomhed, naar han staar paa en Talerstol, end naar han staar paa den Plads, der tilkommer det ærede Medlem fra Silkeborg? Jeg tror det ganske sikkert ikke, men derimod tror jeg, at han vil blive fristet adskilligt mere til at holde Taler, naar der kommer en Talerstol, og jeg tror tilmed, at han vil falde for Fristelsen endnu oftere, og det bliver absolut ikke nogen Gevinst for Tinget.

Det, jeg har sagt, kan jeg sammenfatte i de Ord, at hvordan Taleren føres, og hvordan Gerningen gøres, det er det, der er Spørgsmaal om, naar der er Tale om, at vi skal højne den danske Rigsdags og specielt det danske Folketings Værdighed. Men alle de andre Anstalter og Tillavninger nytter ganske sikkert ikke.

Ivar Berendsen: Jeg har kun nogle ganske faa Ord at sige dels til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og dels til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds gjorde nogle Bemærkninger, som i og for sig var fuldkommen rigtige angaaende Stemmekraften hos visse Medlemmer, som vi gerne hørte, baade forhenværende, som gerne blev hørt, og nuværende, som gerne høres. Men det mærkværdige er, at selv om det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) kommer op paa en Talerstol, bliver hans svage Stemme ikke det ringeste stærkere af den Grund, og vi kommer ikke til i den anden Del af Salen at høre et eneste Ord bedre, fordi han staar der, thi han hører ikke til dem, der taler sagte af Uafhængighed, men til dem, der taler sagte, fordi deres Stemme er svag. Med Hensyn til den højtærede Finansminister, som ogsaa blev nævnt, var